

Grundlag af de Oplysninger, vi kom med, saa man sig saa nødsaget til at yde midlertidig Hjælp. Denne kom navnlig i Form af Loven af 8. Maj 1909, hvorefter det overlodes til Kommunerne uden Samtykke fra højere Myndighed at yde Tilskud til Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser i lige saa lang Tid som den, hvori de havde faaet Bidrag fra Arbejdsløsheds-kassen. Det var en reel Lov, den gjorde det muligt for Kommunerne at hjælpe paa de Steder, hvor det var nødvendigt, og den gjorde overordentlig megen Gavn. Den var nødvendig, naar ikke de mange Mennesker, som havde opspist den Hjælp, de kunde faa af Arbejdsløsheds-kassen, skulde ty til det offentlige Fattigvæsen. Da Kasserne blev startet, anlagde man alle Steder sine Beregninger, men eftersom de kom til at virke saa kort Tid efter deres Oprettelse, havde det ikke været muligt for dem at samle Reservefond, og derfor var mange af Kasserne ikke en Gang i Stand til at yde den Hjælp, der var fastsat i Vedtægten. Det var fortvivlede Forhold, og derfor var det ogsaa nødvendigt, at den ekstraordinære Hjælp ved Loven af 8. Maj 1909 blev ydet.

Nu er der under Forhandlingerne her anført som en gunstig Omstændighed, at Arbejdsløsheds-kasserne har et ret stort Beløb i Behold. Det er rigtigt, naar man ser paa Beløbet som saadant, men naar man ser det i Forhold til det Medlemsantal, der er i Arbejdsløsheds-kasserne, vil man straks erkende, at det ikke er nogen overdreven stor Reserve, man har. Der er 1 Mill. Kr. og noget over. Men naar man husker paa, at der er 111,000 Medlemmer, vil det ses, at der kun er omtrent 10 Kr. pr. Medlem til at staa imod med, naar de daarlige Tider kommer. Derfor er jeg glad over, at der ved det foreliggende Lovforslag er aabnet Mulighed for Arbejderne til selv at skyde til for at staa imod i de trange Tider, og at de af Stat og Kommune faar Hjælp til de ekstraordinære Bidrag, som de yder. Det er sandsynligt, at denne Omstændighed vil medvirke til, at vi, hvis da ikke Tiderne bliver meget stærkt nedadgaaende, kan skaane Lovgivningsmagten for Anmodninger om Hjælp under ekstraordinære Forhold. Det er ikke afgjort, at det vil ske, men dersom en nedadgaaende Periode holder sig indenfor nogenlunde rimelige Grænser, vil det vistnok lykkes Arbejderne ved Hjælp af deres Kasser selv at ride en saadan Storm af. Derfor tror jeg, at det er en udmærket Foranstaltning, der er sket ved denne Til-

føjelse, idet Staten derved for Fremtiden i væsentlig Grad har frigjort sig for de tilbagevendende Krav om Hjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed. Man har samtidig dermed ramt en Fordring, der var stillet fra konservativ Side, og som gik ud paa, at Arbejderne skulde skyde saa og saa meget til, saa vilde man fra den Side være villig til at yde Hjælp under saadanne ekstraordinære Forhold. Denne Fordring er fuldt ud honoreret.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) sagde nu, at Loven indeholder forskellige Fremskridt. Ja, det er rigtigt, og deriblandt findes det Fremskridt, som jeg nys omtalte, men den indeholder, set fra Arbejdernes Standpunkt, et Skridt i den forkerte Retning, nemlig Nedsættelse af Statstilskuddet. Om det var dette, det ærede Medlem mente skulde være et Fremskridt, ved jeg ikke, men jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem vil betegne det saaledes. Men som et Fremskridt kan jeg naturligvis ikke betragte denne Bestemmelse. Naar man nu ude omkring i Landet skal til at gøre Rede for denne Lov, hvad man jo skal, vil jeg bede om, at man erindrer, at det, der her sker, og som det ærede Medlem vistnok anser for et Fremskridt, er, at medens Arbejderne tidligere skulde betale Halvdelen, maaske lidt mere, af den samlede Præmie, vil de vistnok fremtidig komme til at betale omtrent  $\frac{3}{5}$ , hvilket er en Forskydning, som ikke vil blive helt uden Virkning paa Arbejdernes Pengepung. Naar vi har tiltraadt Lovforslaget og anbefaler at stemme for det ved tredje Behandling, er det derfor under Hensyn til den hele Overenskomsts Karakter, hvorved der bydes Arbejderne Fordele i andre Retninger, og hvor Muligheden for, at Kasserne kan virke som hidtil, bevares, saa at der nu forhaabentlig kan blive Ro om dette Spørgsmaal.

Lovforslaget forlader nu dette Ting for at gaa op i Landstinget. Det er bebudet, at man der vil kræve Bestemmelser overensstemmende med dem, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) her har stillet Forslag om. Jeg skal ikke komme ind paa at karakterisere disse Forslag. Den højtærede Minister har ved anden Behandling karakteriseret dem paa en saadan Maade, at man med et overbærende Udtryk kunde kalde dem mindre vel funderede. Hvis man i Landstinget vil stille Forslag i den Retning, maa man derfor naturligvis omarbejde dem betydeligt, saa at de kommer til at hvile paa hele Lovforslagets